

Той само слушаше противоречивите становища, но не казваше нищо.

С Димов в София се виждахме обикновено в българо-съветската книжарница срещу военния клуб.

Вярно е, че след Девети много звенари минаха към нас, други останаха в Отечествения фронт. Но че Димов е бил звенар, не знаех.

В работата си Димов беше много добросъвестен.

Помня, че много обичаше да микроскопира.

Спомянам си, че в "Стършел" беше поместена една подигравка по отношение на ^{мръсн} епитетите в "Тютюн". Имаше в нея нещо такова като "очите ти черни"...

Димов имаше много наблюдателно око. Затова може би повече мълчеше в разговорите или се задоволяваше с това да зададе по някой въпрос.

Не помня да сме го приемали за член на партията.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Е. Вон